

Een weinig voorbij het tweede Bleiswijksche meer, waardoor de Rotte stroomt, vinden wij bij een paar watermolens het zoogenaamde Katjes Verlaat. Hier is een sluis op het Kanaal naar Zevenhuizen. Tegenwoordig vaart dagelijks eene stoomboot voor passagiers en goederen van Zevenhuizen op Rotterdam vice versa, die hier door de sluis moet schutten om in en van de Rotte te komen. De streek bij deze watermolens heet het Meeuwenoord, en de Rotte kreeg van hier den naam van het Nieuwe Diep, en iets hooger op van de Oude Lede. Onze wandeling daarlangs nog een weinig voortzettende, wordt die weldra gestuit, omdat de Rotte verloopt in riet en biezen en daar haar einde of liever haar begin vindt. Hier staan verscheidene watermolens die, evenals de andere watermolens aan weêrszijden van den geheelen loop op zijne oevers, het overtollige water uit de polders opmalen en zoo de rivier steeds van water blijven voorzien. Wij zijn hier gekomen onder Moerkapelle, welks kerktorentje aan onze rechterhand dichtbij uitsteekt. Hier is ook de spoorbaan tusschen Gouda en den Haag getrokken en desverkiezende kan men van het station Moerkapelle over Gouda of den Haag terug sporen naar Rotterdam. De wandeling van Rotterdam naar Moerkapelle kan men stevig doorwandelende in $3\frac{1}{2}$ uur doen. Hier is dus nu het begin onzer rivier, doch dit is niet altijd zoo geweest. De Rotte moet nog verder doorge-loopen en zich eindelijk in den Rijn tusschen Leiden en Katwijk ontlast hebben. Er is hier eene boerenhoeve, de Koekebakkershoeve genaamd, en een oude man herinnerde zich nog dat hier vroeger in zijne jeugd een haventje was dat de Koekebakkershaven heette en waarvan hem toen nog verteld werd dat de Rotte van hier zich verder uitgestrekt had naar den Rijn. Men leest ook bij S. van Leeuwen in zijn *Batavia Illustrata* bl.